

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Σαμαρείτιδος γ' ”**Ήχος δ' Ο ἐξ ύψιστου κληθείς** TO AKOYTE

Παρὰ τὸ φρέαρ Χριστὸς τὴν Σαμαρεῖτιν, εὐρὼν ἐξητήσατο, ὅδωρ πιεῖν ἐξ αὐτῆς, διψῶν τὴν ταύτης διόρθωσιν, καὶ σωτηρίαν, δὲ καὶ ἐγνώσθη ἔργοις πληρούμενον· ταύτην γὰρ ἀνέλκουσαν πόμα τοῦ ὄδατος, αὐτὸς ἀνέλκει, καὶ πόματος, πληροῖ τοῦ ζῶντος, τοῖς συμπολίταις διαγορεύουσαν, ιδοὺ ὁ πάλαι, ἐν τῷ νόμῳ ρήθεις Μεσσίας Χριστός, ἐπεφάνη ως ἀνθρωπος, ἐννοιῶν κεκρυμμένων, ἐκκαλύπτων τὰ ἀπόρρητα.

Ίδοὺ Μεσσίας Χριστὸς τοῖς ἐν τῇ πόλει, ἐν γῇ πεφανέρωται, ἡ Σαμαρεῖτις φησίν, ὁ γεγραμμένος ἐλεύσεσθαι, ἐν νόμῳ πάλαι, Προφήτης μέγας, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, δὲς καὶ τὰ πρακτέα μοι ἐπεξηγήσατο, καὶ τὰ ἐν βάθει καρδίας μου, ἐγκεκρυμμένα, πάντα μοι εἴπεν ως ἐπετέλεσα. Όθεν ἡ πόλις συνδραμοῦσα ὄρᾳ, τοὺς λόγους αὐτῆς κατὰ πᾶν ἀληθεύοντας, καὶ τὸ πρᾶγμα θαυμάζει, καὶ πιστοῦται τῷ θεάματι.

Σὲ τὸν ἐν ἔκτῃ τῇ ὥρᾳ ως Δεσπότην ποτὲ πρὸς Παράδεισον περιπατοῦντα Θεόν, ἡ τῆς Προμήτορος ἔβλεψε θυγάτηρ πάλιν, ἐν ὥρᾳ ἔκτῃ οὔτω καθήμενον, ἔνθα πηγὴ ὄδατος, καὶ φρέαρ ὥρυκτο, καὶ ἐξ αὐτῆς ἐξαιτούμενον, πιεῖν ως ὄδωρ, αὐτὴν ποτίσης ζωῆς ἀλλομένον δὲ καὶ ἐπράχθη καὶ τοῦ ὄδατος, ζωηφόρου τοῦ σοῦ ἐκροφήσασα, τοῖς ἐν πόλει κηρύττει, τὴν τοῦ νάματος δαψίλειαν.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Ήχος α'

Ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπέστη, ἡ πηγὴ τῶν θαυμάτων, ἐν τῇ ἔκτῃ ὥρᾳ τῆς Εὗας ζωγρῆσαι καρπόν· ἡ γὰρ Εὕα ἐν ταύτῃ ἐξελήλυθεν ἐκ τοῦ Παραδείσου, ἀπάτη τοῦ ὄφεως· Ἡγγικεν οὖν ἡ Σαμαρεῖτις ἀντλῆσαι ὄδωρ, ἦν ίδων ἔφη ὁ Σωτήρ· Δός μοι ὄδωρ πιεῖν κάγῳ ὄδατος ἀλλομένου ἐμπλήσω σε, καὶ εἰς τὴν πόλιν δραμοῦσα ἡ σώφρων, τοῖς ὄχλοις ἀνήγγειλεν εὐθύς· Δεῦτε, ἵδετε Χριστὸν τὸν Κύριον, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου ”**Ήχος δ' Αναστάσιμον**

Πύλας Ἀδου συνέτριψας Κύριε, καὶ τῷ σῷ θανάτῳ, τοῦ θανάτου τὸ βασίλειον ἔλυσας, γένος δὲ τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ φθορᾶς ἡλευθέρωσας, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄποστολικόν

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν χορόν, Πνεύματι ἀγίῳ ἐφώτισας Χριστέ, καὶ ἡμῶν τὸν ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας, δι' αὐτῶν ἀπόπλυνον ὁ Θεός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Ἐχοντες παρρησίαν πρὸς τὸν Σωτῆρα Ἀγιοι, πρεσβεύσατε ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, ἀφεσιν πταισμάτων αἰτούμενοι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Ήχος β'

Ἐπὶ τὸ φρέαρ ως ἡλθεν ὁ Κύριος, ἡ Σαμαρεῖτις ἥρωτα τὸν εὔσπλαγχνον· Παράσχου μοι τὸ ὄδωρ τῆς πίστεως, καὶ λήψομαι τῆς κολυμβήθρας τὰ νάματα, ἀγαλλίασιν καὶ λύτρωσιν, Ζωοδότα Κύριε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον Ήχος δ' TO AKOYTE

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφρασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἡγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

”Ήχος δ' Θεοτοκίον****

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἀγνωστὸν Μυστύριον· διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν

καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΤΗ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα τῆς Ὁκτωήχου
Ἀναστάσιμον Ἡχος δ'
Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ [TO AKOYTE](#)

Ο σταυρωθεὶς ὑπὲρ ἡμῶν ἔκουσίως, καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς Ζωοδότα, καὶ ἀναστὰς τριήμερος Χριστὲ ὁ Θεὸς ἔθραυσας δυνάμει σου, τοῦ θανάτου τὸ κράτος, πάντας τῇ Ἐγέρσει σου, τοὺς ἐν Ἄδῃ ζωώσας, καὶ ἀνυμνοῦντες σέβομεν τὴν σήν, Ἔγερσιν πάντες, ἀθάνατε Κύριε.

Ἀποστολικὸν

Ταχὺ προκατάλαβε [TO AKOYTE](#)

Φωστῆρας εἰς τὰ πέρατα, τοὺς Μαθητάς σου Σωτήρ, ἀνέδειξας ἐκλάμποντας, ἐν τῷ κηρύγματι, ψυχὰς καταυγάζοντας, πλάνην τὴν τῶν εἰδώλων, δι' αὐτῶν ἀμαυρώσας, δόγμασιν εὐσεβείας καταλάμψας τῷ κόσμῳ. Αὐτῶν ταὶς ἰκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικὸν

Σταυρῷ ὄπλισάμενοι οἱ Ἀθλοφόροι σου, τὴν πλάνην ἐνίκησαν τοῦ ἀρχεκάου ἐχθροῦ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἔλαμψαν ως φωστῆρες, τοὺς βροτοὺς ὀδηγοῦντες, νέμουσι τὰς ιάσεις, τοῖς ἐν πίστει αἰτοῦσιν. Αὐτῶν ταὶς ἰκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Παρθένε πανάμωμε τὸν ὑπεράγαθον, Θεὸν ἡ κυήσασα, σὺν Ἀποστόλοις αὐτόν, ἀπαύστως ἱκέτευε, ἄφεσιν τῶν πταισμάτων, καὶ διόρθωσιν βίου δοῦναι ἡμῖν πρὸ τέλους, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ύμνοῦσί σε κατὰ χρέος μόνη πανύμνητε.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα τῆς Σαμαρείτιδος
Ἡχος πλ. β'

Ως τῇ πιστῇ Σαμαρείτιδι Κύριε, τῆς Θεότητος τῆς σῆς τὴν πηγὴν ἡνέῳξας, καὶ ἔβλυσας θεογνωσίαν ἐπ' αὐτήν, ἀρδεύων πόμα θεόληπτον, καὶ νῦν πᾶσιν ἡμῖν κατάπεμψον, πταισμάτων ἴλασμὸν ὑπεράγαθε. (Δίς)

Εἰς τοὺς Αἴνους
Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου
Ἡχος δ' Ἀναστάσιμον

Τῶν πατρικῶν σου κόλπων μὴ χωρισθεὶς μονογενὲς Λόγε τοῦ Θεοῦ, ἥλθες ἐπὶ γῆς διὰ φιλανθρωπίαν, ἄνθρωπος γενόμενος ἀτρέπτως, καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπέμεινας σαρκί, ὁ ἀπαθής τῇ Θεότητι· ἀναστὰς δὲ ἐκ νεκρῶν, ἀθανασίαν παρέσχες τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ως μόνος παντοδύναμος. (Δίς)

Ἀποστολικὸν

Τοὺς ἀγραμμάτους Μαθητάς, τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον, παιδευτὰς ἀνέδειξε Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ τῇ πολυνθόγγῳ ἀρμονίᾳ τῶν γλωσσῶν, τὴν πλάνην κατήργησεν, ως παντοδύναμος.

Μαρτυρικὸν

Πῶς ὑμῶν θαυμάσωμεν τοὺς ἀγῶνας, ἄγιοι Μάρτυρες, ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε, οὐκ ἐφόβησαν ἡμᾶς τῶν τυράννων αἱ ἀπειλαί, οὐ κατέπτηξαν ἡμᾶς τῶν βασάνων αἱ προσβολαί, ὅντως ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Ἡχος β'

Ο συνάναρχος καὶ συναίδιος Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Πατρός, ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπέστη, ἡ πηγὴ τῶν ιαμάτων, καὶ γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλῆσαι ὕδωρ παραγέγονεν, ἦν ίδων ἔφη ὁ Σωτήρ· Δός μοι ὕδωρ πιεῖν, καὶ ἀπελθοῦσα φώνησόν σου τὸν ἄνδρα. Ή δέ, ως ἀνθρώπῳ διαλεγομένη, καὶ οὐ Θεῷ, λαθεῖν σπουδάζουσα ἔλεγεν· οὐκ ἔχω ἄνδρα. Καὶ ὁ Διδάσκαλος πρόδει τὴν ἀντλίαν· Άληθῶς εἶπας· Οὐκ ἔχω ἄνδρα· πέντε γὰρ ἔσχες, καὶ νῦν δὲν ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἄνήρ. Ή δέ, ἐπὶ τῷ ῥήματι ἐκπλαγεῖσα, καὶ εἰς τὴν πόλιν δραμοῦσα, τοῖς ὅχλοις ἐπεβόα λέγουσα· Δεῦτε ἵδετε Χριστόν, δις δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Σαμαρείτιδος
Ὕχος δ' Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Σὺ πηγὴ ἀγαθότητος, καθυπάρχων καὶ πέλαγος, τῆς ζωῆς ταμίας τε, μόνε εὔσπλαγχνε, πῶς γυναικὶ Σαμαρείτιδι, ὁμιλῶν ἐφώνησας, δός μοι ὕδωρ τοῦ πιεῖν, ὅπως λάβῃς τὴν ἄφεσιν. Ἄνυμνοῦμέν σου, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, δι' ἡς σφέζεις, τῶν βροτῶν ἄπαν τὸ γένος, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα.

Στίχ. Ἐντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε, ἔνεκεν ἀληθείας καὶ χρηστότητος.

Δεῦτε ἵδετε ἄνθρωπον, δις ἐξεῖπέ μοι σήμερον τῇ πηγῇ καθήμενος, τί ἐποίησα. Προφήτης γὰρ ἀληθέστατος, ὑπάρχει καὶ μέγιστος, τὰ κρυπτὰ καὶ φανερά, ἐπιστάμενος ἄπαντα, ἀλλὰ δώρησαι, ὕδωρ ζῶν, ὃ παρέχεις τοῖς διψῶσιν, ἵνα μὴ διψήσω πάλιν εἰς τὸν αἰῶνα φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ἡγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

Ἡ πηγὴ ἡ ἀέναιος, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, ρέεθρον τὸ ἀκένωτόν τε καὶ ἄφθαρτον, ὁδοιπορήσας ἐκάθητο, πλησίον τοῦ φρέατος, τοὺς οἰκείους Μαθητάς, ἀποστείλας πρός βρώματα, προσωμίλει δέ, γυναικὶ ἀπαντλούσῃ, ταύτην θέλων, τοῦ θηρεῦσαι καὶ φωτίσαι, τὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς ὅμματα.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Ὕχος γ'

Ἀγαλλιάσθω σήμερον φαιδρῶς, ὃ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ὅτι Χριστὸς πεφανέρωται, σαρκούμενος ὡς ἄνθρωπος, ἵνα τὸν Ἄδαμ ἐξάρῃ ἐκ κατάρας παγγενῆ, καὶ θαυμαστοῦται θαύμασιν, ἐν Σαμαρείᾳ προσαφικόμενος, γυναικὶ δὲ παρέστη, ὕδωρ ζητῶν, ὃ νεφέλης ὕδασι περιβαλλόμενος· διὸ πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν, τὸν δι' ἡμᾶς ἐκουσίως πτωχεύσαντα, εὐσπλάγχνῳ βιούλῃ.